

በሁለቱ ኪዳናት መካከል የነበረው ዘመን

በሁለቱ ኪዳናት መካከል የነበረው ዘመን፤ ውስጥ ውስጡን ሲብላላ የቁየና ስወጥ የተካሄደበት ዘመን ነው። ይህ ዘመን በመካከለኛው ምሥራቅ አካባቢ ለ3000 ዓመት ያህል ተንሰራፍቶ የቁየው ባሕል አየጠፋ፤ የጎይል ሚዛን በአዲስ መልክ እየተዋቀረ የመጣበት ወቅት ነው።

በመጽሐፍ ቅዱስ ታሪክ፤ ነገሥቱ በነበረበትና ክርብብ በተወለደበት ዘመን መካከል ያለው (ዘገምት የ400 ዓመት) ጊዜ፤ በኪዳናት መካከል ያለው ዘመን (432-5 ዓ.ቅ.ክ) በመባል ይታወቃል። አንዳንድ ጊዜ፤ “የዘገምታው ዘመን” ተብሎ ይጠራል። ነገር ግን የዚህ ዘመን ሁነቶች፤ ሥነ ጽሑፍ ፎቶና ማንበራዊ ግንኙነቶች የዘመን አዳሰን ዓለም በአጅጉ ቀርጸውታል።

ታሪክ

ከባቢሉናውያን ምርኮ የተነሣ አሰራራል ራሷን የቻለች አገር መሆኗ ቀርቶ፤ የታላላቆቹ ዐፄ ግዛቶች ትንሽ ግዛት ሆነች። በኪዳናት መካከል ያለውን ዘመን አስመልክቶ በተደምገብ የታሪክ ምንጭነት የሚጠቀሰው አይሁዳዊው ታሪክ ጸሐፊ ዮሴፍ ወልደ ዐሪዩን (ጆሴፊስ) ስለ ፋርስ የጻፈው አንዳት ነገር ባለመኖሩ በዚያ አቅጣጫ የሚታወቅ ብዙ ነገር የለም።

ታላቁ እስክንድር ፓሊስቲናን (332 ዓ.ቅ.ክ) የግዛቱ አካል ከግድረጉ የተነሣ እስራኤል አዲስና ስርዓቱ ሲሆን ጥቃት ይደርሳል፤ ጆሴፊስ። እስክንድር ዓለምን በጎሪክ ቋንቋና ባህሪ ሥር የግድረግ ዐላማ ያለው ሰው ነበር። “ሌሊናይዜሽን” የተባለው ይህ አስተሳሰብ (ፖሊሲ) እርሱን በተኩት ስምቻም ዘንድ ተቀባይነት ነበረው። ፓሊሲው በተለይ በአይሁዳውያን ላይ ታላቅ ተጽዕኖ ማስከተሉ አልቀረም።

እስክንድር በ323 ዓ.ቅ.ክ ሲሞት ድል አድርጎ የያዛቸው የዐፄ ግዛቶች፤ ለጦር ጆኔራሎቹ ተከፋፈሉ። ከእነዚህም መካከል ሁለቱ ጆኔራሎች ሥርወ መንግሥት መሠረቱ፤ እነዚህም በግብፅ የነገሡት በጥላሞስና በሰርያና በመስጴጦምያ የነገሡት ሴሎባሲድ ነበሩ። ይህም ፓሊስቲናን ከአንድ ምህተ ዓመት በላይ ለመቆጣጠር ትልቅ ሚና ተጫውቶአል።

የበጥሊሞስ አመራር ለአይሁድ ሃይማኖታዊ ቅናት ስፍራ የሚሰጥ ነበር፤ ነገር ግን በ198 ዓ.ቅ.ክ ላይ፤ ሴሎባሲድ አካባቢውን በመቆጣጠር በአይሁድ ታሪክ ውስጥ እጅግ በጣም ከሚታወቁት የጀግንነት ዘመናት መካከል ለአንዱ ጥርጊያ መንገድ ክፈተ።

የመጀመሪያው የሴሎባሲድ አገዛዝ ዘመን፤ እንደ በጥሊሞስ ሰላም የሰፈነበት ነበር፤ ከ175-164 ዓ.ቅ.ክ ነገሥት የነበረው አራተኛው አንጢዮኮስ አጲፋኔዎስ (“የተገበጠ እግዚአብሔር”) ግን በመፍረክረክ ላይ ያሰውን የሌሌናይዜሽን ፖሊሲ እንደ መፍትሔ አድርጎ ተጠቅመዋል። የአይሁድ ነገሥታት ቤተ ሰቦች፤ የግሪካውያንን ልማድ ቀድሞውኑ ገንዘባቸው ቢያደርጉትም፤ በአስጠኝቶ አይሁድ ዘንድ ግን ሌሌናይዜሽን ተግባር ቀስቅሶአል።

የአንጢዮኮስ አመራር ያነጣጠረው የአይሁድን ሃይማኖት በማጥፋት ላይ ነበር። ስለዚህም መሠረታዊ የሚባሉ የአይሁድ ሃይማኖታዊ ሥርዓቶች እንዳይከናወኑ በጥብቅ ከሰከሰ፤ አምስቱን የሙሴ መጻሕፍት ቅጂች ሁሉ የማጥፋት ሙከራ አደረገ። እንዲሁም ሱዝ ስሚባለው የሚመለከጥ ጣዖት መሥዋዕት እንዲቀርብ አዘዘ። በተለይም የዚህን ጣዖት ምስል ማቆሙና በኢየሩሳሌም ቤተ መቅደስ በሃማ መሠዋቱ ታላቅ ተግባር ቀስቀሰ።

በአንጢዮኮስ ላይ የተካሄደው ተቃውሞ የተመራው፤ በአንድ ትንሽ መንደር በሚኖረውና ከክህናት ቤተ ሰብ በተወሰደው በሸማግሌው ማታቲያስና በአምስት ልጆቹ ነበር። አገርሱም ይሁዳ (መቃቢያ)፤ የናታንገስምያን፤ የሐንስና አሊዳዘር ይባላል። ማታቲያስ ሞዲን በተባለችው የእርሱ መኖሪያ መንደር የተተከለውን የጣዖት መሠዋዊ አፈረሰ፤ ከአንጢዮኮስ ዘንድ በምስጢር የተሳካውንም መልእክተኛ ገደለ። ይህም 24 ዓመት ያዋጋውን (166-142 ዓ.ቅ.ክ) የመቃቢያንን ሀሙስ ቀስቀሰ። ሮማውያን በ63 ዓ.ቅ.ክ አካባቢውን እስከ ተቆጣጠሩበት ጊዜ ድረስም፤ ይሁዳ በማንም ላይ ጥገኛ ሳትሆን መቁየት እንድትችል መንገድ ክፈተ።

የማታቲያስ ቤተ ሰቦች ድል በታላቅ ገድል የተገኘ ቢሆንም እንኳ፤ ከመጨረሻ ልጅ ከስምያን ሞት በኋላ መሥርተውት የነበረው የሐስሞናውያን ሥርወ መንግሥት ቀስ በቀስ ወደ ንጉሣዊ አስተዳደር ተቀየረ። የሌሌናይዜሽንን አስተዳደር ከሴሎባሲድ አስተዳደር ለይቶ መመልከት አንዳንዴ አስቸጋሪ ነው። ከስምያን ልጅ ክፍሐንስ አርቃኔዎስ ንግሥና በኋላ መቃቢያንን ደደግፋ የነበሩት ርቱዓን አይሁድ ተቀባይነት እያጡ መጡ። ከጥቂቶቹ በስተቀር ሐስሞናውያን አይሁድ የሌሌናይዜሽን ደጋፊዎች ሆኑ። ፈሪሳውያንም በታላቁ ጂ

ዎስ (102-76 ዓ.ቅ.ክ) መስደድ ጀመሩ።

በ639.ቅ.ክ ላይ የሐሰምናውያን ሥርወ መንግሥት አከተመ። በመስፋፋት ላይ ያለው የሮማውያን የዐፄ ግዛት በሁለቱ የጳጳኔዎስ ልጆች ማለትም በዳግማዊ አርሰጠሱሉስና በዳግማዊ ሔራክኔዎስ የሥልጣን ሽኩቻ መካከል ጣልቃ ገባ። የምሥራቁን ክፍለ ዓለም የገዛው ፓምር የተባለው የጦር ጀነራል፣ ከሦስት ወር ከበባ በኋላ በቤተ መቅደስ በአገልግሎት ላይ የነበሩትን ካህናት በመጨናጨፍ ወደ ቅድስተ ቅዱሳኑ ገባ። ይህ በሮማውያን አስተዳደር መጀመሪያ ላይ የተፈጸመው አስጸያፊና አስቃቂ ድርጊት በአይሁድ ህንድ የሚረሳና ይቅር የሚባል ሊሆን አልቻለም።

ሥነ ጽሑፍ

በአክሁ ደስ በማያሰኙ፣ የሳቂናና የውስጥ ችግር በነገሠባቸው ኅመታት፣ የአይሁድ ሕዝብ ተጽፎው የተቀመጡና የዘመኑን ሁኔታ የሚያወራ አሃጋቢ ጽሑፎችን ትተው ዐልፈዋል። ከነዚህም ውስጥ አጅግ ከፍተኛ የሆነ ጠቀሜታ ያላቸው ሦስቱ ሥራዎች የሰብዓ ሊቃናት ትርጉም፣ አዋልድ መጻሕፍትና የሙት ባሕር ጥቅልሎች ናቸው።

የሰብዓ ሊቃናት ትርጉም፣

የአይሁድ አፈ ታሪክ አንደኛው የሰብዓውያን በ2509.ቅ.ክ ገዳማ በበጥሊዎስ ፈላደልፈስ ገላፊነት፣ 72 ሊቃውንት በአሌክሳንደርያ አቅራቢያ በምትገኘው በሳራስ ደሴት ላይ፣ በ72 ቀናት ውስጥ የብሉይ ኪዳን መጻሕፍትን ወደ ግሪክ (ጽርእ) ተረጉሙ። ከዚህ ትውፊት የተነሣ መጽሐፉ ሴኘተዋጀንት፣ “የሰብዓ ሊቃናት ትርጉም” ተብሎ ተጠራ። ስሙን በምሳጻረ ቃል ለመጻፍ የሮማውያንን 70 ቀጥር (LXX) የምንጠቀምበት ለዚህ ነው።

ክትውፊቱም በተጨማሪ አምስቱ የሙሴ መጻሕፍት፣ በአስከንድርያ ይኖሩ ለነበሩት የግሪክ ቋንቋ ተናጋሪ አይሁድ ሲባል ወደ ግሪክ ቋንቋ የተተረጎሙት 2509.ቅ.ክ ላይ ነው የሚል ግምት አለ። የተቀሩት የብሉይ ኪዳን መጻሕፍትና አዋልድ መጻሕፍት፣ በሰብዓ ሊቃናት ትርጉም ውስጥ የተጨመሩት የክርስቲና ሃይማኖት ከመጀመሩ በፊት ነው። ነገር ግን የተጻፉበት ዘመን በትክክል አይታወቅም።

የሰብዓ ሊቃናት ትርጉም ከፓለስቲና ወጭ፣ አንደ አስከንድርያ ባሱ አካባቢዎች ለሚኖሩትና የአይሁድን ቋንቋ ለማያናገሩት አይሁድ መጽሐፍ ሆነ። ይህ ትርጉም ያመጣው አስታዊ ተጽዕኖ ምን ያህል አንድ ሆነ በትክክል ማወቅ ባይቻልም አንኳ፣ የአባቶቻቸውን ቋንቋ መናገር ለማይችሉት አይሁድና የግሪክ ቋንቋ ለሚናገረው ዓለም ተዘጋጅቶ የቀረበ የብሉይ ኪዳን ቅጅ ነበር። በኋላም መጽሐፉ የጥንቷ ቤተ ክርስቲያን መጽሐፍ ሆነ።

አዋልድ መጻሕፍት

አዋልድ ስሚለው የግሪኩ አቻ ቃል “አፖክሪፋ” የሚለው ሲሆን ትርጉሙም፣ “የተደበቀ” ማለት ነው። አዋልድ መጻሕፍት በመባል የሚታወቁት በሁለቱ ኪዳናት መካከል የተጻፉት መጻሕፍት ናቸው። አክሁ መጻሕፍት በሮማና በምሥራቅ አብያተ ክርስቲያናት ዘንድ፣ እንደ አግቢአብሔር ሥልጣናዊ ቃል የመታየታቸው ጉዳይ ውስብስብ የሆነ ታሪካዊ ጻፈ አለው።

ዛሬ ንግድነታንቶች የሚቀበሏቸው የብሉይ ኪዳን መጻሕፍት ዝርዝር (የብሉይ ኪዳን ቀኖና) መሠረታቸው የተባለው ከኢየሱሳልም ውድቀትና በ70 ዓ.ም ከሆነው ከቤተ መቅደሱ መፍረስ በኋላ በሁለተኛው ምእተ ኅመት መባቻ ላይ ነው።

አይሁድ የብሉይ ኪዳንን መጻሕፍት ብዛት አስመልክተው፣ እስከ ጀምረው ገባኤ (909.ም) ድረስ ይወያዩ ነበር። ይህ የዕብራውያን ቀኖና የሰብዓ ሊቃናትን ትርጉም ትጠቀም በነበረው የጥንቷ ቤተ ክርስቲያን ዘንድ ተቀባይነት አላገኘም። በአንዳንድ የቤተ ክርስቲያን አበው ዘንድ፣ የትኞቹ መጻሕፍት ቀኖናውያት ናቸው፤ የትኞቹ ደግሞ አይደሉም የሚለው ፈአስ ጉዳይ አለመግባባትን ያስከተለ ቢሆንም አንኳ፣ አዋልድ መጻሕፍት እስከ ዘመነ ተሐድሶ ድረስ በብዙ ክርስቲያኖች ዘንድ ጥቅም ላይ ውለው ነበር። በዚህ ወቅት አብዛኞቹ ወንጌላውያን አብያተ ክርስቲያናት ነበሩን የዕብራውያንን ቀኖና ለመከተል ሲወሰኑ፣ የሮማዊ ቤተ ክርስቲያን በትሬንቲ ገባኤ (1546 ዓ.ም) አንዲሁም በቅርቡ በተካሄደው የመጀመሪያው የጎቲካን ገባኤ (1869-1870 ዓ.ም) ላይ፣ አዋልድ መጻሕፍትን የሚያጠቃልለውን፣ “የአስከንድርያውን” ቀኖና አጸደቀች።

አዋልድ መጻሕፍትን በመጀመሪያ ይጠቀሙባቸው የነበሩት ክርስቲያን ባለሥልጣናት ቢሆኑም አንኳ፣ ይህን የሚያደርጉት መጻሕፍቱ ቀኖናውያት ናቸው ብለው አልነበረም።

አየሱስም ሆነ ሐዋርያት ከአዋልድ መጻሕፍት ጠቅሰው ማስተማራቸውን የሚያሳይ ግልጽ ማስረጃ የለም (ይሁዳ14 ማብ ይመ)። የጽሑፎቹ ባለቤት የሆነው የአይሁድ ንብረተ ሰብ ጽሑፎቹን አልተቀበላቸውም። በሐዋርያት ሥራ ውስጥ በተመዘገቡት የሐዋርያት ስብከቶች ውስጥ አንዚህ ጽሑፎች የሚሸፍኑት ዘመን ቦታ ሳይሰጠው ተዘሎአል። እንዲያውም አንደ መጽሐፈ መቃብያን ቀዳማዊ ያሉ መጻሕፍት ብዙ የታሪክ ስሕተትና የጊዜ ቅጽም ተከተል መፋለስ አለባቸው።

በቀኖናውያቱ መጻሕፍት የሚካተት፣ ፋይዳ ያለው ትምህርተ መለኮት በአዋልድ መጻሕፍት ውስጥ የለም። ይልቁንም ቀኖናውያት የሆኑትን መጻሕፍት የሚዳረሩ ትምህርቶች በአዋልዱ ውስጥ ይገኛሉ። ይሁን እንጂ፣ አዋልድ መጻሕፍት በሁለቱ ኪዳናት መካከል ያለውን ዘመን በተመለከተ ጠቃሚ መረጃዎችን የሚሰጡ መሆናቸው መዘንጋት የለበትም።

የሙት ባሕር ጥቅልሎች

በ1947 ዓ.ም በጸይይ ወራት አንድ ዐረብ እረኛ፣ “የዘመኑ ታላቅ ጽሑፍ ግኝት” ተብሎ የሚጠራው ጥቅልል የተገኘበትን አንድ ዋሻ በሙት ባሕር ዳር ደቡባዊ ምዕራብ አቅጣጫ አየ። በዚህ አካባቢ ባሉ ዋሻዎች የተገኙ፣ “የሙት ባሕር ጥቅልሎች” የሚል ስያሜ የተሰጣቸው ጥቅልሎች የብሉይ ኪዳን መጻሕፍትን፣ አቡቀለም ሲሳዊ ሥራዎችን፣ ጥንታውያን የአምነት ዐርባኞችን ገድል የሚተርኩ ጽሑፎችን እንዚህን ጽሑፎች ስለ ጻፉ ሰዎች የሚናገሩ ጽሑፎችን የሚያጠቃልሉ ናቸው።

በዚያ ስፍራ የተገኙት ጽሑፎች በግምት የመዝሙረ ዳዊት ሢሳ፣ አረት ዘጸግም፣ በአዲስ ኪዳን መጻሕፍት በተደጋጋሚ ተጠቅሶ የሚገኘው ትንቢተ ኢሳይያስና ሌሎች ቅዱሳት መጻሕፍት ናቸው። አስደናቂ ከሆኑት ግኝቶች አንዱ 7.30 ሢሳ፣ ርዝመት ያለው የኢሳይያስ መጽሐፍ ጥቅልል ይገኝበታል።

እነዚህ ጥቅልሎች የብሉይ ኪዳን መጻሕፍት አጻጻፍ እንዴት እንደ ሆነ ለማወቅ ተነሥቶ ሰነዕረው ጥያቄ ዐይነተኛ መልስ ያስገኙ ሲሆኑ፣ ከዚህ በፊት ከሚታወቁት ቅጾች ይልቅ ከመጀመሪያው ጽሑፍ ጋር የ1000 ዓመት ቀረቤታ ያላቸውን ቅጾች የያዙ ናቸው። መጽሐፍ ቅዱስ የተጻፈባቸውን የዕብራይስጥና የአራማይክ ቋንቋዎች ለመረዳትና በኪዳናት መካከል የይሁዲነት ስድገት አንዴት እንደ ነበር ለማወቅ ተችሎአል። ይህ ግኝት ስመጽሐፍ ቅዱስ አንባብያን የብሉይ ኪዳን መጻሕፍት ቅጾች አንዴት ባለ ጥንቃቄ እንደ ተገለጠጥ በዚህም፣ ቅጾቹ ያላቸውን አስተማማኝነት ለመገንዘብ ተጨባጭ መረጃ በመሆን ያገለግላል።

የኅብረተ ሰብ አድገት

አየሱስ በአካል በምድር ሳለ ይታይ የነበረው ይሁዲነት (አይሁዳዊ እምነት) በአብዛኛው በሁለቱ ኪዳናት መካከል ባለው ጊዜ ውስጥ በተከሠተው ግፊት የመጣው ለውጥ ውጤት ነው።

ዝርወተ እስራኤል

በምርኮ ዘመን የጀመረው የእስራኤላውያን መዘተን የዘመኑ ጸሐፊ አይሁድ “ምድሩንና ባሕሩን” ሞሉት ብሎ እስሰሚናገር ድረስ በፍጥነት ተከናውኖ ነበር።

ከፓለስቲና ውጭ የሚኖሩ፣ ከቤተ መቅደስ አምልኮ የተለዩት አይሁድ የራሳቸውን ሃይ ሣኖታዊ ሥርዐት የቆራን መጽሐፍ በማንበብ፣ በምክራብታቸው በመብሰብ ይፈጽሙ ነበር። የቀድሞዬቱ ቤተ ክርስቲያን የወንጌል መልእክተኞች ወደ ግሪክ ቋንቋ የተመለሰውን ብሉይ ኪዳን በመጠቀም ለእስካብ የሚሰጡትን አገልግሎት በተበተኑት እስራኤላውያን መካከል ጀምረዋል።

ስዱቃውያን

በፓለስቲና የግሪኩ ዓለም አመለካከት በሰዱቃውያኑ ጉራ አማካይነት ተጽዕኖውን በሰፊው አሳድሮአል። በአብዛኛው የገዢ መደብ የሚገኝበት ይህ ጉራ፣ የቤተ መቅደስ አካል ሆኗል። ካላቸው የሥልጣን ወንበር የተነሣ የፓለስቲካውን ጉዳይ የሚቁጣጠሩ ናቸው።

በቀጥራቸው እነስተኛ ቢሆኑም፣ የፓለስቲካ ሥልጣንን በአብዛኛው የያዙ ስለ ሆኑ የቤ ቀ ነገንነቱም ሥልጣን ከአጃቸው አይወጣም ነበር። ከቆራ በስተቀር የየትኛውንም ሃይ ሣኖታዊ ጽሑፍ ትምህርት (እንደ ሙታን ትንሣኤ ያለ)፣ በአምስቱ የሙሴ መጻሕፍት ውስጥ የማይ ገኘውን ሁሉ አይቀበሉም።

ምክራብ

በምርኮ ዘመን አስራ-አል ከቤተ መቅደሱ ተለይታ መንግሥት የሌላትና በአረማውያን ጣያታት አምልኮ የተከበበች ነበረች። አምነቷም ወደ መጥፋት ተቃርቦ ነበር። ይህን በመሰሉ ሁኔታዎች ውስጥ አያሱ በምርኮ ላይ የነበሩ አይሁድ የሃይማኖት ትኩረታቸውን ከአከሣሪ ነገሮች ላይ አንሥተው ሳይጠፉ ወደ ቀሩት ነገሮች ማለትም ወደ ቶራና ወደ አግዚአብሔር ሕዝብነታቸው አምነት ራሳቸውን መልሰዋል። ስለ መንግሥታቸው ከማሰብ ይልቅ ስለ ሙሴ ሕግ፣ ስለ መቅደሱ ሥርሀቶች ክማሰብ ይልቅ ስለ ገል መንፈሳዊ ሕይወት ማሰብና መሥዋዕት በማቅረብ ፈንታ ጸሎት ሳይ ማተኮር ጀመሩ።

ከምርኮ በሚመለስበት ጊዜ ይህን አዲስ የአምልኮ ዘይቤና በምክራብ የመለብለብ ልማድ ይዘው መጡ። ይሁዲነቱም ቶራ ባለበት ስፍራ ሁሉ የሚተገበር ሆነ። የምክራብ አምልኮ ዐይነተኛ ባሕርይ የሆነው በግል መንፈሳዊ ሕይወት ላይ እና ከአግዚአብሔር ጋር ባለ ንብረት ላይ ማተኮር ይሁዲነት አንዳይጠፋ መርዳት ብቻ ሳይሆን፣ ለወንጌልም ጥርጊያ መንገድ አዘጋጅቶአል።

ፈሪሳውያን

ፈሪሳውያን የምክራብ አለቆች የነበሩ ሲሆን የሙሴ ሕግጋትን ለመተርጉም የሚጥሩ ናቸው። ከሙሴ ዘመን አንሥቶ በፍጥነት አየተለዋወጠ በመጣው ዓለም ውስጥ አይሁድ በአግዚአብሔር ፊት የቅድስና ሕይወት አንዳኖራቸውና ሕጉ አንዳይበረዝ የራሳቸውን ህጥር አበጅተውለት ነበር። ምንም እንኳን ቀጥራቸው እነስተኛና በብሔራዊ ጉዳይ ውስጥም ድርሻ ያልነበራቸው ቢሆኑም፣ ሐሳባቸው በሕዝቡ ዘንድ ተቀባይነት ነበረው። በ70 ዓ.ም. ቤተ መቅደሱ ሲፈርስ የቀሩት አነርሱ ብቻ ሲሆኑ፣ የዘመናዊው ይሁዲነት መንፈሳውያን አባቶች ናቸው።

ኢሴናውያን

የሙት ባሕር ጥቅልሎች አስከ ተገኙበት ጊዜ ድረስ ተረስቶ የቄዩ የአይሁድ ከፍል

ሲሆን፣ በመቃብያን ዘመን በተፈጠረው ቅራኔ ራሳቸውን የለዩ እነስተኛ ቀጥር ያላቸው ሰዎች ቡድን ነበር። እንደ ፈሪሳውያን ሕግን መጠበቅ አስፈላጊ እንደ ሆነ ቢያምኑም፣ በቤተ መቅደሱ ያለው ክህነታዊ አገልግሎት የተበላሸ እንደ ሆነ ይቋጥራሉ። የመቅደሱንም ሥርዐትና መሥዋዕት ማቅረቡንም አይቀበሉም ነበር። በአያሌ የጥንት ጸሐፍት አንደ ተገለጸው ትክክለኛው የኢሴናውያን ባሕርይ ባይታወቅም የሙት ባሕር ጥቅልሎች በመባል የሚታወቀውን ያዘጋጀው የቀጥራውን ማገበሪ ሰብ የኢሴናውያን ቡድን አንደ ሆነ የሚጠቁም አጠቃላይ ስምምነት አለ።

ኢሴናውያን እውነተኛዎቹ ትሩፋን አነርሱ እንደ ሆኑ ስለሚያምኑ፣ በአብዛኛው ራሳቸውን ከይሁዲነት ለይተው ስግል መንፈሳዊ ሕይወት ንጽሕናና “የብርሃን ልጆች ከጨለማ ልጆች” ጋር ለሚያደርጉት የመጨረሻ ጦርነት ራሳቸውን የሚያዘጋጁ ነበሩ። ቀደምት “የጽድቅ መምህሮቻቸውን” በመመልከት ከአቡቀለምሲሳዊ የአምነት ልምዶቻቸው የተነሣ የሁለት ወይም የሦስት መሲሐችን መምጣት ይጠበቅ ነበር። ሆኖም በ70 ዓ.ም. የሆነው የቤተ መቅደሱ መፍረስ ተስፋቸው የተሟጠጠ አንዳመስል አድርጎታል።

የቀጥራውን ማገበሪ ሰብን አምነቶች ከከርስትና አምነት ጀማሪ ጋር እኩል ለማድረግ ሙከራዎች ተደርገዋል። አንዳንዶች ኢየሱስን “የጽድቅ መምህሮቻቸው” አምሳያ አንደ ሆነ አድርገው ይወስዱታል። አንዲያውም መጥምቁ የሐንስንና ኢየሱስን በዚህ ቡድን ውስጥ አባሳት አንደ ሆኑ ይቋጥራሉ። ሆኖም ለአንዚህ ግምቶች ትክክለኛ ማረጋገጫ የለም።